

Sadržaj:

1.Uvod	3
2. Ahriepiskopija	4
3. Srpska patrijaršija.....	5
4. Tursko ropstvo.....	6
5.Obnova Pečke patrijaršije.....	6
6.Ustanici	7
7.Ukidanje Pečke patrijaršije.....	7
8.Srpska crkva od 1766.do 1920.godine.....	8
9.Srbija.....	8
10.Karlovačka mitropolija.....	9
11.Crnogorska mitropolija.....	9
12.Pravoslavni Srbi u Dalmaciji.....	10
13. Crkva u Bosni i Hercegovini.....	10
14. Ujedinjenje I vaspostavljenje Srpske patrijaršije.....	11
15. Zaključak.....	12
16. Literatura	13

Uvod

Srbi pripadaju velikoj porodici slovenskih naroda, koji iz sjeverne Evrope već u V I VI vijeku naseljavaju Balkansko poluostrvo u sjevernom dijelu Vizantijskog carstva. Tada su I kod Srba po prvi put počeli hrišćanski uticaji. Srpska plemena su veoma sporo usvajala novu vjeru. Hrišćanski propovjednici došli su među Srbe sa istoka, iz poznatih vizantijskih centara kakvi su bili Carigrad I Solun, mada su hrišćanski uticaju dolazili I iz Jadranskog primorja.

Primanje hrišćanske vjere kod Srba islo je uporedo sa stvaranjem I njihove prve države u prvoj polovini IX vijeka. Krštenje Srba se vremenski stavlja u vrijeme vladavine kneza Mutimira (do 891.). Ono što je bilo presudno u krštenju, ne samo Srba, već I svih Slovena jeste nastanak slovenskog pisma. Na slovenački jezik je odmah sa grčkog prevedeno Sveto pismo I neophodne bogoslužbene knjige.

Krajem IX vijeka u srpskim zemljama se pominju prve eparhije. Kao prva čista slovenska eparhija pominje se „Velička eparhija”, čiji je prvi episkop od 893. Godine bio Sv. Kliment. Nešto kasnije u državi cara Samuila(976-1014) stvorena je patrijaršija sa sjedištem u Ohridu.

Za srpsko Hrišćanstvo, ne samo u srednjem vijeku, od presudnog značaja jeste licnost I djelo Svetog Save. Sveti Sava, najmlađi sin Stefana Nemanje, rođen je oko 1175. godine. Sa šesnaest godina otišao je sa jednim ruskim monahom u Svetu Goru, gdje se zamonašio u manastiru Svetog Pantelejmona. Za primjerom najmladjeg sina, monaha Save, pošao je I već ostarjeli Stefan Nemanja.

Boravkom u Svetoj gori otac I sin su na sebe skrenuli pažnju I kao monasi, a I kao priložnici mnogih svetogorskih manastira. Prirodna posledica toga jeste podizanje srpskog manastira Hilandara na Svetoj Gori. Manastir je obnovljen 1199. godine.

Sve do pojave Svetog Save Crkva je u srpskim zemljama bila pod jurisdikcijom Ohridske arhiepiskopije. Pominju se samo tri eparhije: Ras, Prizren I Lipljan, a u njima vladike su bili Grci. Zato je Sveti Sava odlučio da za potrebe svog naroda potpuno osamostali Crkvu u Srbiji.

Veliki župan Stefan, Savin brat, bio je prinuđen da 1217. Godine primi kraljevski blagoslov iz Rima od pape, a iste godine, ne slučajno, Sava napušta Srbiju I ponovo odlazi u Hilandar. Odatle sa pratnjom odlazi u Nikeju kod vizantijskog cara Teodora Laskarisa I carigradskog patrijarha Manojla Sarantena, I moli ih za samostalnost Crkve u Srbiji. Savina molba je prihvaćena, I to je bilo najbolje moguće rješenje s obzirom na okolnosti u kojima se tadašnji svijet nalazio. Sava je u Nikeji rukopoložen za arhiepiskopa-poglavara Crkve u Srbiji. Pored postojeće tri eparhije Sava osniva jos osam novih episkopija, I to Žiču,

Zetsku, Hvosnansku, Humsku, Topličku, Budimljansku, Dabarsku I Moravičku. Savinom djelu se protivila Ohridska arhiepiskopija, međutim ovaj protest nije imao osnova budući da se Sveti Sava pridžavao crkvenih kanona, shodno međunarodnim okolnostima u kojima se tada Srbija našla. Sava u proljeće 1234. godine odlazi u Svetu Zemlju. U povratku zadržava se u Trnovu kod bugarskog cara, gdje se razbolio I umro 14/27. januara, a sahranjen je u tamošnjoj crkvi. Kralj Vladislav je uspio da posle godinu dana prenese njegovo tijelo iz Trnova I sahrani ga 1237.godine u manastiru Milesevi.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com